

Wiadomości

Czwartek, 31 sierpnia 2023

Odsłonięcie tablicy upamiętniającej działalność edukacyjną oraz patronkę byłej Szkoły Podstawowej nr 2

We wzniesionym w 1892 roku budynku przy Placu Kościelnym – dziś będącym częścią gorlickiego magistratu – przez wiele lat prowadzona była działalność edukacyjna – w latach 1892-1948 funkcjonowała tu Szkoła Żeńska, w latach 1925-1936 Seminarium Nauczycielskie, a w latach 1948-2004, miejska szkoła nr 2, która od 1970 roku nosiła imię Urszuli Gruszczyńskiej-Hermachowej.

W tym roku przypada 80. rocznica męczeńskiej śmierci patronki byłej Szkoły Podstawowej nr 2 – z tej okazji, **jutro (1 września) o godzinie 10:00**, odbędzie się **uroczyste odsłonięcie tablicy upamiętniającej działalność edukacyjną oraz patronkę szkoły**, posadowionej we froncie gorlickiego Ratusza – byłej gorlickiej "Dwójki".

Tablicę zaprojektował i wykonał Zdzisław Tohl.

Urszula Gruszczyńska-Hermachowa urodziła się w 1907 r. Jej pasją było harcerstwo, które w dużym stopniu ukształtowało jej charakter. Była wielką miłośniczką turystyki, przyrody, ogrodnictwa, ale także sztuki – grała na skrzypcach i uwielbiała poezję Juliusza Słowackiego. Naukę szkolną rozpoczęła w czasach, gdy jeszcze Gorlice należały do Austro-Węgier. Została uczennicą Szkoły Żeńskiej im. Wincentego Pola, czyli późniejszej „Dwójki”. Wśród nauczycieli Urszuli była inna wybitna dla Gorlic postać – katecheta ks. Bronisław Świeykowski. Po ukończeniu szkoły i seminarium nauczycielskiego – działającego w budynku przy Placu Kościelnym w latach 1925-1936 – pracowała jako nauczycielka. Po wybuchu II wojny światowej wraz z drużyną Marią Rydarowską i druhem Edmundem Chrzęścikiem organizowała w Gorlicach Konspiracyjne Harcerstwo. Pracowała również w Polskim Czerwonym Krzyżu. Była komendantką Wojskowej Służby Kobiet na obwód Gorlice. Nosiała pseudonim „Irena”. W lipcu 1943 r. we własnym domu, w obecności ojca, została aresztowana i umieszczona w gorlickiej siedzibie gestapo – „Sklarczykówce”, gdzie była katowana ze szczególnym bestialstwem. Wielokrotnie przesłuchiwana, torturowana, ale – pomimo tego – nieugięta. Po 22 lipca 1943 r. wszelki ślad po niej zaginął. Prawdopodobnie została rozstrzelana w Gliniku, a ciało wyrzucono do jednego z nieczynnych już szybów naftowych.